

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR – 70 –183(103)08-11/KW

Warszawa, 31.03.2011 r.

Decyzja nr DNR-1/27/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z póź. zm.), w związku art. 33a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/87/2010 z dnia 30 grudnia 2010 r., nakładającą na ARTYK spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi karę za niewykonanie pkt I. ppkt 2 decyzji nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 10 stycznia 2011 r. przedsiębiorca „ARTYK” sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (zwany dalej „stroną postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) nr DNR-1/87/10/2010 z dnia 30 grudnia 2010 r. W decyzji tej Prezes UOKiK stwierdził, że strona postępowania nie wykonała pkt I. ppkt 2 decyzji nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r., nakładający na tego przedsiębiorcę obowiązek natychmiastowego wycofania z rynku deskorolek model P44AA0010. W związku z tym, na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nałożył na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania podniosła, że nałożenie na nią kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł było nieusprawiedliwione. Strona postępowania oświadczyła, że była przekonana, że dla wykonania decyzji Prezesa UOKiK wystarczające było zaniechanie dalszego wprowadzania produktów na rynek. Przedsiębiorca

stwierdził także, że posiadał informacje, iż jego kontrahenci nie posiadają już produktów będących przedmiotem postępowania i wskazał na trudności z uzyskaniem od swoich dystrybutorów oświadczeń i podjęte działania mające na celu wycofanie z rynku produktów. Strona postępowania wskazała także, że obciążanie jej kolejną karą pieniężną jest nadmiernie dotkliwe i nieuzasadnione.

W związku ze złożonym wnioskiem, w piśmie z dnia 2 lutego 2010 r. Prezes UOKiK, na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) poinformował „ARTYK” sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi o wszczęciu postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W tym samym piśmie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie, w jaki sposób ustaliła, że jej dystrybutorzy nie posiadają produktów będących przedmiotem postępowania, a także o przekazanie wszelkich dowodów które potwierdzają, iż przedsiębiorca ten podejmował działania w celu wycofania z rynku produktów wcześniej niż wynika to ze zgromadzonych przez Prezesa UOKiK dowodów.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 15 lutego 2011 r. strona postępowania oświadczyła, że jej przekonanie o tym, że dystrybutorzy nie posiadali deskorolek model P44AA0010 jest związane ze specyfiką jej działania. Przedsiębiorca ponownie stwierdził, że nie otrzymał nigdy żadnych reklamacji dotyczących produktów będących przedmiotem postępowania. Przedsiębiorca ponadto oświadczył, że kontaktuje się z kontrahentami za pośrednictwem przedstawicieli handlowych, którzy jej zgłaszają tzw. produkty „nierotujące”, a także, że jej przedstawiciele nigdy nie zgłaszali zalegania deskorolek będących przedmiotem postępowania i nigdy nie otrzymywał „*takich zwrotów*”.

W związku z wyjaśnieniami strony postępowania, w piśmie z dnia 23 lutego 2011 r. Prezes UOKiK zwrócił się do niej o dodatkowe informację, m.in. o wyjaśnienie, co było powodem zwrotu przez dystrybutorów 18 sztuk produktów i zezłomowania 10 sztuk, a także powodów odebrania od jednego z dystrybutorów desorolek dopiero pod koniec października 2010 r. Ponadto, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o informację, ile sztuk produktów będących przedmiotem postępowania zakupił od niej MGB Poland Group Buying, a także zwrócił jej uwagę na to, że przekazany przez nią dowód (wyciąg z umowy handlowej z tym przedsiębiorcą) nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 22a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 9 marca 2011 r. strona postępowania wyjaśniała, że przekazany wcześniej wyciąg z umowy zawartej z Metro Group Buying złożyła jako przykład modelu ukształtowania stosunków handlowych pomiędzy nią a dużymi sieciami handlowymi. Przedsiębiorca ten nie był jednak dystrybutorem produktu będącego przedmiotem postępowania. Strona postępowania oświadczyła, że na okoliczność ukształtowania stosunków handlowych składa także uwierzytelnioną kopię ogólnych warunków współpracy z Wrocławdis sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu. Żaden z załączonych do pisma strony postępowania dokumentów wbrew jej twierdzeniu nie został jednak poświadczony przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy, nie może więc stanowić ze względów formalnych dowodu w prowadzonym przez Prezesa UOKiK postępowaniu. Ponadto, strona postępowania ponowiła swoje wcześniejsze oświadczenie, że nie otrzymała żadnych reklamacji dotyczących produktu będącego przedmiotem postępowania, a powodem zwrotu 18 sztuk deskorolek było wystosowane przez stronę postępowania wezwanie do zwrotu tych produktów. Strona postępowania oświadczyła, że produkty te nosiły ślady użytkowania, w związku z tym zostały zezłomowane. Strona postępowania poinformowała także, że powodem odebrania deskorolki od przedsiębiorcy Rzeszówdis sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie dopiero 28 października 2010 r. była opieszałość tego przedsiębiorcy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma charakter ponownego rozpatrzenia sprawy, jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych wyłącznie rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za niewykonanie decyzji wydanej na podstawie art. 24 ust. 1, 2 albo 4 ustawy.

ARTYK sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi wprowadził na polski rynek deskorolki model P44AA0010, i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym

bezpieczeństwie produktów. W decyzji nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. Prezes UOKiK stwierdził, że wprowadzona przez tego przedsiębiorcę deskorolka model P44AA0010 nie jest bezpieczna i w pkt I decyzji nałożył na stronę postępowania obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a więc m.in. obowiązek natychmiastowego wycofania z rynku tych produktów. W decyzji Prezes UOKiK wskazał także – zgodnie z art. 24 ust. 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – że strona powinna przedstawić dowody wykonania nałożonych na nią obowiązków o charakterze niepieniężnym niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia decyzji.

Przedmiotem postępowania które zakończyło się wydaniem zaskarżonej decyzji było ustalenie, czy przedsiębiorca ARTYK sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi wykonał nałożone decyzją nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. obowiązki w wyznaczonym terminie.

Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, a w szczególności wziął pod uwagę argumenty przedstawione przez stronę postępowania i nie dopatrył się w prowadzonym wcześniej postępowaniu uchybień, które powinny skutkować zmianą wydanej decyzji.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK szczegółowo uzasadnił, dlaczego uznał, iż strona postępowania powinna wykonać nałożony na nią obowiązek polegający na natychmiastowym wycofaniu deskorolek model P44AA0010 z rynku najpóźniej po otrzymaniu postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r. Strona postępowania nie kwestionowała tego terminu ani tego, że nie dysponuje dowodami potwierdzającymi poinformowanie dystrybutorów o konieczności wycofania produktów z rynku w tym terminie.

W opinii Prezesa UOKiK, strona postępowania nie przedstawiła także żadnych dowodów z których wynika, że do wykonania nałożonego na nią obowiązku natychmiastowego wycofania z rynku deskorolek model P44AA0010 przystąpiła wcześniej niż pomiędzy marcem a majem 2010 r. Jej oświadczenie, że posiadała informację, zgodnie z którymi *„jej kontrahenci nie posiadają już w magazynach zakupionych od Spółki deskorolek”* i dlatego zwróciła się do dystrybutorów o przekazanie stosownych oświadczeń dopiero po uzyskaniu informacji o takiej konieczności od Prezesa UOKiK nie zostało poparte żadnymi dowodami. Czym innym jest bowiem brak reklamacji, na co powołuje się strona postępowania, a czym innym ustalenie, że produkt został już rzeczywiście sprzedany. Okoliczność braku reklamacji ani też *„niezalegania”* deskorolek model P44AA0010 jako

towarów „nierokujących” nie uzasadnia przekonania strony, że produkty te nie znajdują się już na rynku.

Prezes UOKiK ma świadomość tego, że strona postępowania nie ma wpływu na to, kiedy jej dystrybutorzy odpowiedzą na jej wezwania i poinformują ją, czy nadal dysponują i dokonają ewentualnego zwrotu niebezpiecznych produktów. Dlatego w toku postępowania w sprawie ustalenia, czy strona wykonała ciążący na niej obowiązek oceniał tylko jej działania. Strona ponosi bowiem odpowiedzialność za to, kiedy przekaze dystrybutorom stosowne informacje. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że strona nie wykonała tego obowiązku w określonym terminie i dlatego uznał za uzasadnione nałożenie na nią kary.

Jak ustaliła Inspekcja Handlowa w toku kontroli zleconej przez Prezesa UOKiK (wyniki kontroli zostały przekazane w piśmie z dnia 16 listopada 2010 r., sygnatura PU-070-63/10) strona postępowania sprzedawała produkty będące przedmiotem postępowania łącznie 76 podmiotom, i nie były to – jak twierdzi strona – przede wszystkim „duże markety”. Znaczna część z odbiorców produktów będących przedmiotem postępowania to przedsiębiorcy prowadzący działalność jednosobowowo i spółki osobowe. W związku z tym, przedstawiony przez stronę argument o stałych kontaktach jej przedstawicieli z sieciami handlowymi nie uzasadnia w opinii Prezesa UOKiK niepodjęcia działań mających na celu wycofanie produktów z rynku poprzez skontaktowanie się przynajmniej z dystrybutorami którzy nie są „dużymi marketami”. O tym, że przekonanie strony postępowania, iż jej odbiorcy nie posiadali produktów będących przedmiotem postępowania było błędne najlepiej świadczy fakt, że dokonywali ich zwrotu w czerwcu i w październiku 2010 r. Gdyby więc strona podjęła stosowne działania w wyznaczonym terminie, zwrotów tych mogło by być więcej, a tym samym mniej produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa trafiłoby do konsumentów.

Prezes UOKiK nie dał także wiary informacji przekazanej przez stronę postępowania w piśmie z dnia 9 marca 2011 r., iż powodem zwrotu 18 deskorolek przez dystrybutorów było wystosowanie przez nią wezwania do zwrotu tych produktów w związku z wycofywaniem ich z rynku w wykonaniu decyzji Prezesa UOKiK. Jak wynika ze zgromadzonych dowodów, pierwsze zwroty deskorolek przez dystrybutorów miały miejsce w 2008 r. Tymczasem z oświadczenia Katarzyny Piłki z dnia 3 listopada 2010 r., złożonego w toku kontroli przeprowadzonej u strony postępowania przez Inspekcję Handlową wynika, że strona postępowania wstrzymała się z wycofaniem z rynku produktów do ogłoszenia wyroku w tej sprawie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny.

Nie jest to pierwsze postępowanie prowadzone w stosunku do strony postępowania, co zauważył także ARTYK sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi. Strona - reprezentowana w toku postępowania przez profesjonalnego pełnomocnika – musiała więc mieć świadomość, że postępowanie administracyjne ma formę pisemną i że w takiej formie powinna przedstawić dowody.

Kolejnym argumentem, który w opinii strony postępowania przemawia za zmianą zaskarżonej decyzji jest fakt, że została już wcześniej obciążona karą pieniężną w wysokości 10 000 zł. Okoliczność ta nie ma jednak znaczenia w niniejszej sprawie. Należy bowiem zauważyć, że kara o której wspomina strona postępowania została na nią nałożona na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jej podstawą było więc ustalenie, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa. Jest to więc kara za inny czyn, określony w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a sama ustawa w żaden sposób nie ogranicza możliwości nakładania na przedsiębiorcę więcej niż jednej kary, o ile zaistniały ku temu przesłanki.

Strona postępowania stwierdziła także, że biorąc pod uwagę rodzaj stwierdzonych przez Inspekcję Handlową naruszeń a także poziom przychodów uzyskanych przez nią ze sprzedaży tych produktów, obciążenie jej kolejną karą jest *„nadmiernie dotkliwie, a przede wszystkim nieuzasadnione”*.

Odnosząc się do pierwszego z podniesionych argumentów, z uwagi na brak wyjaśnienia przez stronę postępowania, dlaczego uważa, że rodzaj stwierdzonych w deskorolce nieprawidłowości powinien mieć wpływ na zmianę kary pieniężnej, Prezes UOKiK nie jest się w stanie do niego odnieść. Ocena bezpieczeństwa deskorolki model P44AA0010 nie jest także przedmiotem prowadzonego obecnie postępowania. Okoliczność ta została już bowiem ustalona i rozstrzygnięta w postępowaniu zakończonym decyzją nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. Inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonując badań organoleptycznych produktu będącego przedmiotem postępowania stwierdzili, że ze względu na rozwarstwianie się sklejk i brak informacji niezbędnych do bezpiecznego używania produkt ten nie jest bezpieczny. Nie ulega także wątpliwości, że na ocenę bezpieczeństwa deskorolki musi mieć fakt, że jest to produkt przeznaczony dla najmłodszych konsumentów, a więc kategorii konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów podlega szczególnie ochronie i często nie jest samodzielnie ocenić i przewidzieć zagrożeń stwarzanych używany produkt. Podkreślić także należy, że ocena bezpieczeństwa deskorolki została podtrzymana przez Wojewódzki Sąd

Administracyjny w Warszawie (wyrok z dnia 26 stycznia 2010 r., sygnatura VI S.A./Wa 1229/09).

Także argument o tym, że przychód osiągnięty ze sprzedaży produktu będącego przedmiotem postępowania powinien zostać uwzględniony przy wymierzaniu kary, nie jest w opinii Prezesa UOKiK uzasadniony. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień i okoliczności naruszenia obowiązków. Ustawa nie nakłada natomiast na Prezesa UOKiK obowiązku posiłkowania się przy określaniu wysokości kary za niewykonanie określonych obowiązków przychodu osiągniętego ze sprzedaży produktu który nie jest bezpieczny.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, które uzasadniają zarówno nałożenie na stronę kary pieniężnej jak i jej wysokość. Odnosząc się do ustalonej wysokości kary pieniężnej, należy ponownie podkreślić, iż określono ją na niskim poziomie (5% maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów), w szczególności z uwagi na uwzględnienie przez Prezesa UOKiK podjętych przez stronę działań mających na celu wykonanie pkt I ppkt 1 decyzji nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r.

W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/87/2010 z dnia 30 grudnia 2010 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

pełnomocnik „ARTYK” sp. z o.o.
Firma Prawnicza Ceret Grzywaczewska Lubacz SPRP
Al. Kościuszki 52 lok. 2
90 – 428 Łódź